

[Peter Brixtofte]

små virksomheder. Det rammer ejerboligerne, herunder ikke mindst pensionister i ejerbolig. Og det rammer alle med et sommerhus. Det rammer alle, der sparer op til pension. Og det rammer alle, der er afhængige af en bil.

Hertil kommer, at op imod hver anden dansk familie allerede nu kan forudse, at den også på kort sigt taber på skattereformen. Indkomstskattelettelsen vil nemlig være så lille, at de nye grønne afgifter og andre økonomiske påvirkninger overstiger skattelettelsen.

Det rammer især de familier – lønmodtagere, pensionister eller selvstændige erhvervsdrivende – der ikke tjener ret meget og f.eks. er afhængige af en bil.

Da debatten om skattereformen startede – og det er jo ikke ret længe siden – ville skatteministeren gerne se eksempler på familier, der blev ramt af skattereformen. Siden er det vrimlet ind med eksempler på almindelige danske familier og virksomheder, der bliver ramt, og nu efterlyser skatteministeren ikke længere eksempler. Regeringen har da for at imødegå kritikken lappet lidt på forslagene, f.eks. med et særligt tilskud til nogle af de færdiguddannede, der rammes, fordi de har en stor studiegæld. Dette lapperi – ligesom de andre ændringsforslag – har hverken betydning i forhold til de ramte eller i forhold til helheden.

Regeringen har ikke villet lytte til de mange indvendinger fra borgere og virksomheder. Regeringen har heller ikke villet lytte til de indvendinger, som er fremført af Venstre og de øvrige oppositionspartier. Fra starten er det blevet sagt, at regeringen havde ét mandats flertal – 90 mod 89 – og at der derfor ikke var tid til en ordentlig behandling i Folketinget. Det skulle jaskes igennem, og sådan går det.

Det er egentlig utroligt, at et flertal på ét mandat vil gennemtrumfe så voldsomme ideologiske ændringer af det danske samfund på så kort tid.

Regeringen har ikke noget mandat fra befolkningen til sin politik, og regeringen vil aldrig få det. Derfor tør regeringen heller ikke præsentere sin politik for befolkningen ved et valg, for regeringen kender befolkningens svar.

Når man så tænker på, at Folketinget har fastlagt mange regler for kommunernes virke! Bl.a. skal den mindste ændring af en lokalplan, f.eks. bygning af et parcelhus, til høring i befolkningen i mindst to måneder. Er der blot én

indsigelse, skal vedtagelsen udsættes i yderligere en måned. Det samme Folketing, der har vedtaget disse regler, vil nu efter kun én måneds offentlig debat med én stemmes flertal gennemtrumfe disse voldsomme ideologiske ændringer af det danske samfund.

Hr. Jes Lunde fra SF har sagt: Lad os udskyde skattereformen til efteråret. Det bakker vi i Venstre fuldt ud op. Det er ikke et spørgsmål om en uge eller 12 dage; det er et spørgsmål om at få nogle måneder til at gennemdiskutere indholdet af denne skattereform.

Der er mange nye, indviklede regler, og det er ikke let at forstå dem alle. Tænk bare på den nye skatteskala! Først skal der betales bruttoskat – i det første år 5 pct., så 6 pct., så 7 pct., så 8 pct. Og lad os nu se, om ikke Socialdemokratiet, hvis det får magt til det, vil øge bruttoskatten til de 25 pct., som det altid har foreslået!

Når så bruttoskatten er betalt, skal der betales skat til amt, kommune og kirke. Dernæst kommer den såkaldte bundskat, der starter på 14,5 pct. og slutter på 8 pct. i løbet af 5 år.

Så afskaffes 6 pct.-skatten gradvis i løbet af et par år, men samtidig indføres gradvis en ny 6 pct.-skat, som så hedder mellemskat. Oven i den kommer så topskatten, der langsomt vokser fra 12,5 pct. til foreløbig 15 pct.

Nu er der som bekendt forskel på en familie med to indtægter og en familie, hvor hele indtægten ligger på den ene ægtefælle. For sidstnævnte familie er reglerne lavet sådan, at slutskatten kommer før mellemskatten. Derfor går jeg ud fra, at man dér må bytte om på betegnelserne, så slutskatten for familier, hvor hele indtægten ligger hos den ene, må hedde mellemskat og mellemskatten hedde slutskat.

Det hele bliver jo heller ikke lettere af, at nogle fradrag kun skal foretages i forbindelse med bundskatten, andre i forbindelse med bund- og mellemskatten og atter andre i forbindelse med både bund-, mellem- og topskatten.

Jeg vil opgive at forklare, hvordan afviklingen af 6 pct.-skatten virker på fradragene – den 6 pct.-skat, som for nogle bliver en mellemskat og for andre en topskat, afhængigt af, hvor meget man tjener, og hvem man er gift med.

Nej, særlig let bliver det ikke. Det burde faktisk være en ret for enhver dansker at kunne regne sin skat ud selv – i et demokrati vil det være meget vigtigt – og det bliver så indviklet, at ingen mennesker kan finde ud af det.